

આ પાપમય સંસાર છોડી શ્રમણ કું કયારે બળું !

हे प्रभु !

मुझे पापरथानकों से गुणरथानकों की ओर ले यालो !

प्राणातिपात	- दया करुणा	राग	- वैराग्य
मृषावाद	- सत्यवचन	देष	- समाधि
अदत्तादान	- अचौर्य	कलाह	- सौहार्दभाव
मैथुन	- हिन्द्रिय संयम	अभ्यास्यान	- गुणानुराग
परिग्रह	- अनसकित	पैशुन्य	- गुणदृष्टि
क्रोध	- क्षमा	रति अरति	- समता
मान	- विनय	परपरिवाद	- गुणगान
माया	- सरलता	मायामृषावाद	- निष्कपट जीवन
लोभ	- संतोष	मिथ्यात्वशाल्य	- सम्यगदर्शन

પ્રાણતિપાત એવે હિંસા, કુરતા

દિન રાત સંસારે સતત હિંસા મને કરવી પડે
તે ધન્ય છે જેને અહિંસાપૂર્વી જીવન સાંપડે
કૃપારે થશે કરુણાજરણથી આર્દ્ર અંતર આગણું
આ પાપમય સંસાર છોડી શ્રમણ હું કૃપારે બનું !

મૃષાવાદ એટલે જૂદું બોલવું

ક્યારેક ભય ક્યારેક લાલચ ચિત્તને એવાં નહીં
વ્યવહારમાં વ્યાપારમાં જૂદું તરત કહેવું પડે
છે સત્યમહાયોત્થર શ્રમણનું જીવનથર રળિયામણનું
આ પાપમય સંસાર છોડી શ્રમણ હું ક્યારે બતું !

અદ્દતાદાન એટલે ચોરી કરવી

જે માલિકે આચ્છા વગરનું તરણખલું પડા લે નહીં
વંદળ હજારો વાર છો તે શ્રમણ ને પળપળ મદ્દી
હું તો અદ્દતાદાન માટે ગામપરગામે ભમું
આ પાપમય સંસાર છોરી શ્રમણ હું ક્યારે બનું !

મैથુન એટલે સ્ત્રી ઉપર્દર્શન, સ્ત્રીસંગ વગેરે

જે ઈન્દ્રિયોને જીવનની કાણ એક પણ સોંપાય ના
મુજ આયખું વિત્યું તે ઈન્દ્રિયોના નાચમાં
લાગે હવે શ્રી સ્થૂલભૂતણું સ્મરણ સોહામણું
આ પાપમય સંસાર છોડી શ્રમણ હું ક્યારે બનું !

પરિચન એટલે ધન-પૈબાવ પર મોહ, આસક્તિ

નવવિધ પરિગ્રહ જિંદગીભર હું જમા કરતો રહ્યો
ધનલાક્ષસામાં સર્વભક્તી મરણને ભૂલી ગયો
મૂચ્છજીરદિત સંતોષમાં સુખ છે ખરેખર છ્યવનનું
આ પાપમય સંસાર છોડી શ્રમણ હું કૃયારે બનું !

કોઘ એટલે ગુસ્સો, આપેશ

અબજો વરસની સાધનાનો ક્ષય કરે જે કાણમણી
જે નરકનો અનુભવ કરાવે સ્વ-પરને અહીંને અહીં
તે કોધથી બની મુક્ત સમતાયુક્ત હું ક્યારે બનું
આ પાપમય સંસાર છોડી શ્રમણ હું ક્યારે બનું !

માન એટલે અભિમાન, ગર્વ, ગુમાન, ઘમંડ વગેરે

જિનધર્મતરુના મૂલ વિનયગુણને જે હથે
જે ભલભલા ઊંચે ચડેલાને 'ધ' તરણા સમ ગણે
તે દુષ્ટ માનસુભટની સામે બળ બને મુજ વામણું
આ પાપમય સંસાર છોડી શ્રમણ હું ક્યારે બનું !

માયા એટ્લે દંભ. ૫૪૮, વિશ્વાસઘાત

શ્રી ભલ્લિનાથ જિનેન્દ્રને જેણે બનાવ્યા સ્ત્રી અને
સંકલેશની જાલિમઅગનમાં જે ધખાવે જગતને
તે દંભ છોડી સરળતાને પામવા હું થનગનું
આ પાપમથ સંસાર છોડી શ્રમણ હું ક્ષારે બતું !

રાગ એટલે પ્રેમ, વ્યાર

તત-ધત-સ્વરૂપ-શ્વરૂપ ઉપરમે ખૂબ રાઘ્યો રાગ પણ
તે રાગથી કરું પડ્યું મારે ધજા ભવમાં ભમણ
મારે એવે કરું હદ્યમાં સ્થાન શાસતરાગનું
આ પાપમય સંસાર છોડી શ્રમજ્ઞ હું ક્યારે બનું !

દ્વેષ એટલે ઘિક્કાર, નફરત

મેં દ્વેષ રાખ્યો હુઃખ ઉપર તો સુખ મને છોડી ગયું
સુખહુઃખ પર સમજાવ રાખ્યો, તો હથને સુખ થયું
સમજાય છે મુજબને હવે, છે દ્વેષ કારણ હુઃખનું
આ પાપમય સંસાર છોડી શ્રમણ હું કયારે બનું !

કલહ એવું જીવનો

જે સ્વરૂપ-તત્ત્વ-ધન ઉપરની ભરતા તરુણ સમતા ધરે
બસ, બારમો હોય ચન્દ્રમા તેને કલહ સાથે ધરે
જિનવચનથી મધ્યમધ્ય થજો મુજા આત્મના અણુએ અણુ
આ પાપમય સંસાર છોડી શ્રમણ હું ક્યારે બનું !

અભ્યાખ્યાન એટલે કોઈ પર જૂઠો આરોપ મૂકવો

જો પૂર્વભવમાં એક જૂહું આળ આપ્યું શ્રમણને
સીતા સમી ઉતામસતીને રખડપવી થઈ વને
ઈધ્યા તજું, બનું વિશ્વવત્સલ, એક વાંચિત મનતણું
આ પાપમય સંસાર છોડી શ્રમણ હું ક્યારે બનું !

પૈશુન્ય એટલે બીજાના દોષો ગાવાની પ્રવૃત્તિ

મારી કરે કોઈ ચાડીચૂગલી એ મને ન ગમે જરી
તેથી જે મેં આ જીવનમાં નથી કોઈ પણ ખટપટ કરી
ભવોભવ મને નડળો કદી ના પાપ આ પૈશુન્યનું
આ પાપમય સંસાર છોડી શ્રમણ હું ક્ષારે બનું !

રતિ એટલે અનુકૂળતામાં આનંદનો અનુભવ તથા
અરતિ એટલે પ્રતિકૂળતામાં ખેદનો અનુભવ

કાણમાં રતિ કાણમાં અરતિ: આ છે સ્વભાવ અનાદિનો
દુઃખમાં રતિ સુખમાં અરતિ લાવી બનું સમતાભીનો
સંપૂર્ણ રતિ બસ, મોક્ષમાં હું સ્થાપવાને રણજણું
આ પાપમય સંસાર છોડી શ્રમણ હું ક્યારે બનું !

પરપરિવાદ એટલે નિનદા

અત્યંત નિનદાપાત્ર તે આ લોકમાં ય ગણાય છે
તે પાપ નિનદા નામનું તજનાર બહુ વખણાય છે
તજું કામ નક્કામું હવે આ પારકી પંચાતનું
આ પાપમય સંસાર છોડી શ્રમણ હું ક્ષયારે બનું !

માયામૃષાવાદ એવે જુદું બોલવું

માયામૃષાવાદે ભરેલી છે પ્રભુ ! મુજ જિંદગી
તે છોડવાનું બળ મને હે, હું કરું તુજ બંદગી
બનું 'સાચદિલ' આ એક મારું સ્વપ્ન છે આજીવનનું
આ પાપમય સંસાર છોડી શ્રમણ હું ક્ષયારે બનું !

મિથ્યાત્વશાસ્ત્ર એટલે સંસારના સુખોમાં રહિ તથા દેવગુરુધર્મના વિષયમાં કદાગ્રહ

સહુ પાપનું, સહુ કર્મનું, સહુ હૃદભનું જે મૂલ છે
મિથ્યાત્વ ભૂંડું શૂલ છે, સમ્પર્કત્વ રૂંડું શૂલ છે
નિષ્ઠાપ બનવા હે પ્રભુજી ! શરણ ચાહું આપનું
આ પાપમય સંસાર છોડી શ્રમણ હું ક્ષારે બનું !

જ્યાં પાપ જ્યારે એક પણ તજવું અતિ મુશ્કેલ છે
તે ધન્ય છે, જેઓ અઢારે પાપથી વિરમેલ છે !
ક્યાં પાપમય મુજ જિંદગી, ક્યાં પાપશૂન્ય મુનિજીવન !
જો તુમસમું પ્રભુ ! 'હીર' આપો તો કરું મુક્તિગમન !